

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2013. szeptember 6.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása —
Indokolási kötelezettség — Védelemhez való jog — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog —
Mérlegelési hiba”

A T-493/10. sz. ügyben,

a **Persia International Bank plc** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik kezdetben: S. Gadhia, S. Ashley solicitors, D. Anderson QC és R. Blakeley barrister, később: S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine solicitors, D. Wyatt QC és R. Blakeley)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bishop és A. Vitro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek: S. Boelaert és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

egyfelől az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.), az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2010. július 26-i 668/2010/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 195., 25. o.), a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 281., 81. o.), az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendeletnek (HL L 281., 1. o.), a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 319., 71. o.), a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 319., 11. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendeletnek (HL L 88., 1. o.) a felperest érintő részében történő megsemmisítése iránti kérelme, másfelől az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. április 19-i 423/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 103., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdése d) pontjának, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a) pontjának és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a felperesre való alkalmazhatatlansága megállapítása iránt kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. július 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet¹

[*omissis*]

Eljárás és a felek kérelmei

- 22 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. október 7-én benyújtott keresetlevelével megindította a jelen keresetet.
- 23 A Törvényszék Hivatalához 2010. november 5-én benyújtott iratában a felperes a 2010/644 határozat és a 961/2010 rendelet 2010. október 25-i elfogadása következtében módosította kereseti kérelmeit.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2011. január 14-én benyújtott iratában az Európai Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a jelen eljárásban a Tanács kérelmeinek támogatása végett. 2011. március 8-i végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2012. január 24-én benyújtott iratában a felperes egyfelől a 2011/783 határozat és az 1245/2011 végrehajtási rendelet 2011. december 1-jei elfogadása következtében módosította kereseti kérelmeit, másfelől azt kérte, hogy a Törvényszék adott esetben azonnali hatállyal semmisítse meg a megtámadott aktusokat.
- 26 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 23-án benyújtott iratában a felperes a 267/2012 rendelet 2012. március 23-i elfogadása következtében módosította a kereseti kérelmeit.
- 27 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (negyedik tanács) a szóbeli szakasz megnyitására határozott, és az eljárási szabályzat 64. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében írásban kérdéseket intézett a felekhez a Bíróság C-380/09. P. sz., Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletéből a jelen ügy tekintetében levonandó következtetésekre, a felperes igazgatóinak számára és kinevezésük módjaira, valamint a felperes negyedik jogalapjának elfogadhatóságára vonatkozóan. A felek válaszoltak a Törvényszék kérdéseire.
- 28 A Törvényszék kérdéseire adott, ez utóbbi Hivatalához 2012. június 8-án benyújtott válaszában a felperes elállt a harmadik, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának, a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdése d) pontjának, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a) pontjának és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének aránytalan, és ennél fogva jogellenes jellegére alapított jogalapjától.
- 29 A felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait a 2012. július 3-én megtartott tárgyaláson meghallgatták.

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

- 30 A Törvényszék (negyedik tanács) 2012. szeptember 4-i végzésében újból megnyitotta a szóbeli szakaszt, hogy az ügy irataihoz csatolják a felperesnek a Bíróság elnöke C-110/12. P.(R). sz., Akhras kontra Tanács ügyben 2012. július 19-én hozott végzésére [az EBHT-ban nem tették közzé] vonatkozó észrevételeit, és beszerezzék a többi fél észrevételeit. A szóbeli szakasz 2012. október 4-én zárult le újból.
- 31 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- azonnali hatállyal semmisítse meg a 2010/413 határozat II. melléklete B. táblázatának 4. pontját, a 668/2010 végrehajtási rendelet melléklete B. táblázatának 2. pontját, a 2010/644 határozat melléklete I. címe B. táblázatának 4. pontját, a 961/2010 rendelet VIII. melléklete B. táblázatának 4. pontját, a 2011/783 határozatot, az 1245/2011 végrehajtási rendeletet és a 267/2012 rendelet IX. melléklete I. címe B. táblázatának 4. pontját, amennyiben ezen aktusok őt érintik;
 - állapítsa meg, hogy a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének d) pontja, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontja és a 267/2012 rendelet 23. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazható rá;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 32 A Tanács és a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

[omissis]

Az ügy érdeméről

[omissis]

Az első, az indokolási kötelezettségnek, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak a megsértésére alapított jogalapról

[omissis]

– A felperes védelemhez való joga megsértéséről, valamint az abból eredő hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértéséről, hogy nem kapott elegendő információt a korlátozó intézkedések vele szemben történő elfogadásával kapcsolatban

- 78 A felperes arra hivatkozik, hogy a többszöri információkérés ellenére nem kapott elegendő információt a vele és a Bank Mellattal szembeni korlátozó intézkedések elfogadása vonatkozásában, és különösen semmiféle bizonyítékot nem kapott a Bank Mellatnak az atomfegyverek elterjedésében való feltételezett részvétele tekintetében. Ezzel összefüggésben kiemeli a 2010. szeptember 13-i levélben közölt korlátozó intézkedések és a viszonzás mellékletében közölt korlátozó intézkedés elfogadására vonatkozó javaslatok nem megfelelő jellegét, valamint ez utóbbi késedelmes közlését.

- 79 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy e bizonyítékok közlése nem tette lehetővé számára, hogy megfogalmazza a vele és a Bank Mellattal szemben elfogadott korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó hasznos észrevételeit, és nem biztosíthatott számára tisztességes eljárást.
- 80 A Tanács, a Bizottság által támogatva, vitatja a felperes érveinek megalapozottságát. Többek között kifejti, hogy a korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó javaslatokat közölte a felperessel, amint beszerezte azon tagállamok jóváhagyását, amelyektől e javaslatok származtak.
- 81 Elsőként, a fenti 62–77. pontban végzett vizsgálatból kitűnik, hogy a Tanács által a Bank Mellattal szemben felhozott első, negyedik és ötödik indok, valamint magára a felperesre vonatkozó indokolás – ahogyan az a megtámadott aktusokból és a felperessel közölt korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó javaslatokból kitűnik – kellőképpen pontos. A Tanács által a Bank Mellattal szemben felhozott második, harmadik, hatodik és hetedik indok homályos jellege a felperes védelemhez való jogának, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának a megsértését képezi.
- 82 Másodsorban meg kell jegyezni, hogy a korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó, 2010. szeptember 13-án közölt javaslatok megtételére a Tanács által a felperes számára az észrevételei benyújtására megállapított 2010. szeptember 25-i határidő lejártá előtt sor került, ezért a védelemhez való jog semmilyen megsértése nem állapítható meg ezek tekintetében.
- 83 A viszonzáshoz csatolt javaslatot viszont a fenti 82. pontban említett határidő lejártát követően közölték.
- 84 E tekintetben nem lehet helyt adni az érintett tagállami jóváhagyás beszerzésének szükségességére vonatkozó tanácsi érvelésnek. Amennyiben ugyanis a Tanács valamely tagállam által szolgáltatott bizonyítékokra kíván támaszkodni valamely szervezettel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása tekintetében, ezen intézkedések elfogadását megelőzően köteles meggyőződni arról, hogy az említett bizonyítékok kellő időben közölhetők-e az érintett szervezettel annak érdekében, hogy az megfelelően kifejthesse álláspontját.
- 85 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az olyan irat késedelmes közlése, amelyre a Tanács valamely szervezettel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása vagy fenntartása érdekében hivatkozott, csak akkor minősül a védelemhez való jog megsértésének, amely indokolja a korábban elfogadott aktusok megsemmisítését, ha bizonyítást nyer, hogy az érintett korlátozó intézkedéseket nem lehetett volna jogosan elfogadni vagy fenntartani, mert a késedelmesen közölt irat terhelő bizonyítékként való elfogadását el kellett volna utasítani.
- 86 Márpedig – amint a fenti 70 és 76. pontból kitűnik – a viszonzáshoz csatolt javaslat nem tartalmaz a megtámadott aktusokhoz és a 2010. szeptember 13-án közölt javaslatokhoz képest kiegészítő bizonyítékokat, ami azt jelenti, hogy annak terhelő bizonyítékként való elfogadásának az elutasítása nem képes befolyásolni a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadásának és fenntartásának megalapozottságát. E körülmények között az említett javaslat késedelmes közlése nem indokolja a 2010/413 határozat, a 668/2010 végrehajtási rendelet, a 2010/644 határozat és a 961/2010 rendelet megsemmisítését.
- 87 Harmadsorban, a bizonyítékok közlésének hiányát illetően meg kell jegyezni, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének értelmében a Tanács csak azokat a bizonyítékokat köteles közölni, amelyek aktájának részét alkotják. Márpedig a jelen ügyben a Tanács – anélkül, hogy a felperes ellentmondana – kifejti, hogy aktája nem tartalmaz a Bank Mellatnak az atomfegyverek elterjedésében való részvételére vagy magára a felperesre vonatkozó kiegészítő bizonyítékokat. E körülmények között nem róható fel neki, hogy megsértette a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát azáltal, hogy nem közölte vele ezeket a bizonyítékokat.

[omissis]

A második, a felperesnek a Bank Mellat általi tulajdonlására vagy ellenőrzésére vonatkozó értékelési hibára alapított jogalapról

- 101 A felperes azt állítja, hogy nem áll a Bank Mellat tulajdonában, és nem tartozik ez utóbbihoz a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdése d) pontjának, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának, a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének értelmében.
- 102 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék vizsgálata csak arra a körülményre irányul, hogy a Bank Mellat tulajdonában áll-e a felperes alaptőkéjének 60%-a. Kétségtelenül igaz ugyanis, hogy 2012. január 24-e óta a Bank Tejaratra, a felperes másik részvényesére is vonatkoznak a 2010/413 határozat, a 961/2010 rendelet és a 267/2012 rendelet alapján elfogadott korlátozó intézkedések. Mindazonáltal e körülményre a tárgyaláson hivatkozott először a Tanács, és az különösen nem szerepel a megtámadott aktusok indokolásában. Következésképpen nem vehető figyelembe a jogszerűségük felülvizsgálata keretében.
- 103 Az ítélezési gyakorlat szerint, amikor valamely, az atomfegyverek elterjedésében részt vevőként minősített jogalany pénzeszközeit befagyasztják, fennáll egy nem elhanyagolható mértékű veszély, hogy az nyomást gyakorol a tulajdonában álló vagy általa ellenőrzött, illetve hozzá tartozó jogalanyokra a rá vonatkozó intézkedések hatásának megkerülése érdekében. Következésképpen e jogalanyok pénzeszközeinek befagyasztása, amire a Tanács a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének d) pontja, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja, a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében köteles, szükséges és megfelelő az említett jogalannal szemben meghozott intézkedések hatékonyságának biztosítása és annak garantálása érdekében, hogy ezen intézkedéseket ne kerüljék meg (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 27. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben hozott ítélet 39. és 58. pontját).
- 104 Ehhez hasonlóan, amikor valamely jogalany az atomfegyverek elterjedésében részt vevőnek tekintett jogalany 100%-os tulajdonában áll, teljesül a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett, tulajdonban állásra vonatkozó feltétel (lásd analógia útján a fenti 27. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben hozott ítélet 79. pontját). Ugyanezen következtetés alkalmazandó az atomfegyverek elterjedésében részt vevő valamely jogalanyhoz „tartozó” jogalanynak a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmára is.
- 105 Mindemellett nem vitatott, hogy a felperes alaptőkéjének csak a 60%-a van a Bank Mellat tulajdonában.
- 106 E körülmények között – a Tanács és a Bizottság állításával szemben – az ítélezési gyakorlatban kialakított, a fenti 104. pontban idézett szabály nem alkalmazandó, mivel a felperes alaptőkéje 60%-ának tulajdonlása önmagában nem jelenti azt, hogy teljesül a fenti 104. pontban szereplő rendelkezésekben előírt, a „tulajdonban állásra” vagy a „hozzá tartozásra” vonatkozó feltétel.
- 107 Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy a jelen ügy körülményeire, és különösen a Bank Mellat tulajdonlásának mértékére tekintettel nem elhanyagolható mértékű veszély áll-e fenn arra, hogy a felperes a Bank Mellatra vonatkozó korlátozó intézkedések hatásának megkerülésére törekedjen (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 27. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben hozott ítélet 40. pontját).
- 108 A Tanács, a Bizottság által támogatva, arra hivatkozik, hogy ez áll fenn abban az esetben, ha a felperes alaptőkéjének 60%-ával rendelkező többségi részvényesként a Bank Mellat nevezheti ki és mentheti fel az igazgatóit.

- 109 Az ügy irataiból e tekintetben kiderül, hogy a felperesnél hét igazgató van, közülük kettő független igazgató, akik nem gyakorolnak ügyvezetői funkciókat.
- 110 Kétségtől igaz, hogy mind az Egyesült Királyság alkalmazandó jogszabályai, mind pedig a felperes alapszabálya értelmében ez utóbbi igazgatóit a közgyűlés nevezi ki a szavazatok egyszerű többségével elfogadott rendes határozattal.
- 111 Ennek alapján a felperes által szolgáltatott bizonyítékokból – amelyek hitelességét a többi fél nem vitatta – kiderül, hogy a részvényesei megállapodásának megfelelően a jelenlegi igazgatói közül mindössze négyet választott a Bank Mellat, a fennmaradó hármat a Bank Tejarat választotta.
- 112 Ezenkívül a Bank Mellat által választott négy igazgató közül az egyik független, nem ügyvezető igazgató. Amint a felperes által benyújtott bizonyítékokból kiderül, a függetlenség követelménye, amelyet az FSA vizsgál a társaságok igazgatóinak engedélyezésére irányuló eljárásban, többek között azt jelenti, hogy az említett igazgató semmilyen módon nem áll kapcsolatban a felperes részvényeseivel, köztük a Bank Mellattal.
- 113 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bank Mellat legfeljebb arra képes, hogy a felperes jelenlegi hét igazgatója közül háromra, vagyis ez utóbbiak kisebbségére gyakoroljon befolyást.
- 114 A Tanács e tekintetben azzal érvelt a tárgyaláson, hogy a független igazgatók nem vesznek részt a felperes mindennapi irányításában, mivel nem látnak el ügyvezetői funkciókat.
- 115 Márpedig meg kell jegyezni, hogy ami az igazgatók által együttesen hozott határozatokat illeti, a felperes alapszabálya nem tesz különbséget az ügyvezető és a nem ügyvezető igazgatók között a határozatképesség feltételei és a szavazati jog tekintetében. Következésképpen ennek keretében a nem ügyvezető igazgatók helyzete megegyezik az ügyvezető igazgatók helyzetével.
- 116 Mindent egybevetve, amennyiben a Tanács érvelését úgy kell érteni, mint amely azon befolyásra vonatkozik, amelyet a felperesnek a Bank Mellat által választott egyes igazgatói az ügyvezetői funkcióik keretében egyénileg képesek gyakorolni, ez az érv két okból sem vehető figyelembe. Egyfelől ugyanis nem hivatkozott e körülményre a megtámadott aktusok indokolásában. Másfelől a szóban forgó érvelés nem kellőképpen pontos, mivel a Tanács nem jelölte meg sem az érintett igazgatók személyét, sem az általuk ellátott pontos funkciókat, sem azt a különös veszélyt, amelyet e körülmény jelentett a Bank Mellatra vonatkozó korlátozó intézkedések hatékonyságára nézve.
- 117 Másodsorban meg kell jegyezni, hogy az ügy irataiból kiderül, hogy a felperes minden új igazgatójának a kinevezése az FSA engedélyéhez van kötve. Ennélfogva a Bank Mellat nincs olyan helyzetben, hogy szabadon módosítsa a felperes igazgatóinak számát és jellegét, például a független igazgatói álláshelyek megszüntetésével.
- 118 Az előzőek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a jelen ügy különleges körülményei között az alapján, hogy a Bank Mellat tulajdonában van a felperes alaptőkéjének 60%-a, nem állapítható meg, hogy teljesül a 423/2007 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének d) pontjában, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt, a „tulajdonban állásra” vagy a „hozzá tartozásra” vonatkozó feltétel.
- 119 Következésképpen a felperesre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadását önmagában nem indokolja az, hogy a Bank Mellat tulajdonában van a felperes alaptőkéjének 60%-a.
- 120 Mivel a felperes alaptőkéje 60%-ának a Bank Mellat általi tulajdonlása az egyetlen olyan körülmény, amelyet figyelembe vehet a Törvényszék (lásd a fenti 102. pontot), helyt kell adni a második jogalapnak, és ennélfogva meg kell semmisíteni a 2010/644 határozatot, a 961/2010 rendeletet, a

2011/783 határozatot, az 1245/2011 végrehajtási rendeletet és 267/2012 rendeletet a felperest érintő részében, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni egyfelől a felperes által a második jogalap keretében felhozott többi érvet, valamint az ötödik jogalapot.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Persia International Bank plc-t érintő részében megsemmisíti:**
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat II. melléklete B. táblázatának 4. pontját;
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 423/2007/EK rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2010. július 26-i 668/2010/EU tanácsi végrehajtási rendelet melléklete B. táblázatának 2. pontját;
 - a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozat melléklete I. címe B. táblázatának 4. pontját;
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet VIII. melléklete B. táblázatának 4. pontját;
 - a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozatot;
 - a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet;
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet IX. melléklete I. címe B. táblázatának 4. pontját.
- 2) **A Törvényszék a 2010/644 határozattal és a 2011/783 határozattal módosított 2010/413 határozat joghatásait a Persia International Bank tekintetében a 267/2012 rendelet megsemmisítésének hatálybalépéséig fenntartja.**
- 3) **A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 4) **Az Európai Unió Tanácsa a saját költségein kívül viseli a Persia International Bank részéről felmerült költségeket.**
- 5) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. szeptember 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások